

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Histoires inédites du Petit Nicolas,

René Goscinny / Jean-Jacques Sempé

Pıtırıcık'ın Bilinmeyen Öyküleri, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.

Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları IMAV Editions'a aittir.

"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır.

Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© IMAV éditions, 2004

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 2007**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak

kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni

olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-0768-1

1. Basım: 2007

17. Basım: 1000 adet, Ocak 2023

Çeviren: Esra Özdoğan

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Fulya Tükel

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güneş Kozak

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftelhavuzlar Sk.

No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Pıtırıcık
Bilinmeyen
Öyküleri 2
GOSCINNY / SEMPÉ

Çeviren: Esra Özdoğan

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

RENÉ GOSCINNY

14 Ağustos 1926'da doğdu. Ailesi, tüm eğitimini Buenos Aires Fransız Koleji'nde tamamladığı Arjantin'e göç etti. Meslek yaşamına New York'ta başladı. 1950'li yılların başlarında Fransa'ya dönüşüyle birlikte, bir dizi efsanevi kahramana hayat verdi; Goscinny, Jean Jacques Sempé ile birlikte Pıtırıcık'ın maceralarını yarattı ve ünlü öğrencinin başarı kazanmasını sağlayan bir çocuk dili uydurdu. Ardından Goscinny, Albert Uderzo ile Asteriks'i yarattı. Küçük Galyalının başarısı olağanüstü olacaktı. Yüz yedi dile ve lehçeye çevrilen Asteriks'in maceraları dünyanın en çok okunan eserleri arasında yer alır. Üretken yazar, aynı zamanda Moris'le birlikte Red Kit'i, Tabary ile Iznogoud'u, Gotlib ile Dignodossierler'i de hazırlamıştır. *Pilote* gazetesini idare ederken, çizgi romanı "9. Sanat" seviyesine yükselterek devrim yaratmıştır. Sinemacı Goscinny ise Uderzo ve Dargaud ile *Idéfix Stüdyoları*'nı kurmuş, *Asteriks ve Kleopatra*, *Asteriks'in On İki İş*i, *Daisy Town* ve *Daltonların Baladı* gibi çizgi film tarihinin birkaç başyapıtına imza atmıştır. Ölümünden sonra, sinema eserlerinin tamamı için bir César ödülü almıştır. René Goscinny, 5 Kasım 1977'de, 51 yaşında öldü.

JEAN-JACQUES SEMPÉ

17 Ağustos 1932'de Bordeaux'da doğdu. Eğitim hayatı iyi geçmedi, Moderne Bordeaux Koleji'nden kovuldu, hayata atıldı ve çeşitli işlerde çalıştı. 1951'de ilk çizimini *Sud-Ouest*'e sattı. Goscinny ile karşılaşması, "gazete çizeri" olarak meslek yaşamına yeni başladığı zamana rastlar. Pıtırcık'la birlikte, o zamandan beri hayal dünyamızı kaplayan haylaz çocuklardan oluşan unutulmaz bir portre galerisi oluşturdu. Pıtırcık'ın maceralarıyla eşzamanlı olarak, 1956'da *Paris Match*'ta çalışmaya başladı ve birçok dergiye katkıda bulundu. İlk desen albümü *Hiçbir Şey Basit Değildir* 1962 yılında basıldı. Bunu, kusurlarımıza ve dünyanın kusurlarına şefkatli bir ironiyle bakışını mükemmel biçimde ifade eden mizah başyapıtları olan otuz kadar daha albüm izledi. Marcellin Caillou, Raoul Taburin ve Monsieur Lambert'in yaratıcısı Sempé'nin, gözlem yeteneğiyle birleşen müthiş mizah anlayışı kırk yıldır en büyük Fransız çizerleri arasında yer almasını sağladı. Kendi albümlerinin dışında, Patrick Modiano'nun *Catherine Certitude*, ayrıca Patrick Süskind'in *Herr Sommer'in Öyküsü* adlı kitaplarına da çizerlik yaptı. Sempé, çizimleri *The New Yorker* gibi saygın dergilerin kapaklarında yer alan ender Fransız çizerlerden biri olmuştur.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

*Küçük Pıtırıcık • Pıtırıcık Futbolcu • Pıtırıcık Kampta • Pıtırıcık Pazara
Gidiyor • Pıtırıcık Satranç Oynuyor • Pıtırıcık Tatilde • Pıtırıcık'a Bir Öpücük
• Pıtırıcık'ın Bisikleti • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 1 • Pıtırıcık Bilinmeyen
Öyküleri: Pıtırıcık'ın Armağanları • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık
Eğleniyor • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Mızızlanıyor •
Pıtırıcık'ın Kırmızı Balonu*

İçindekiler

BÖLÜM I

Sınıf Birincisiyim	21
Kroke	28
Küçük Can.....	35
Odamı Topluyorum	42
Koca Fil.....	49
Dürüstlük Örneği.....	58
İlaç	66
Alışveriş Yapıyoruz	74

BÖLÜM II

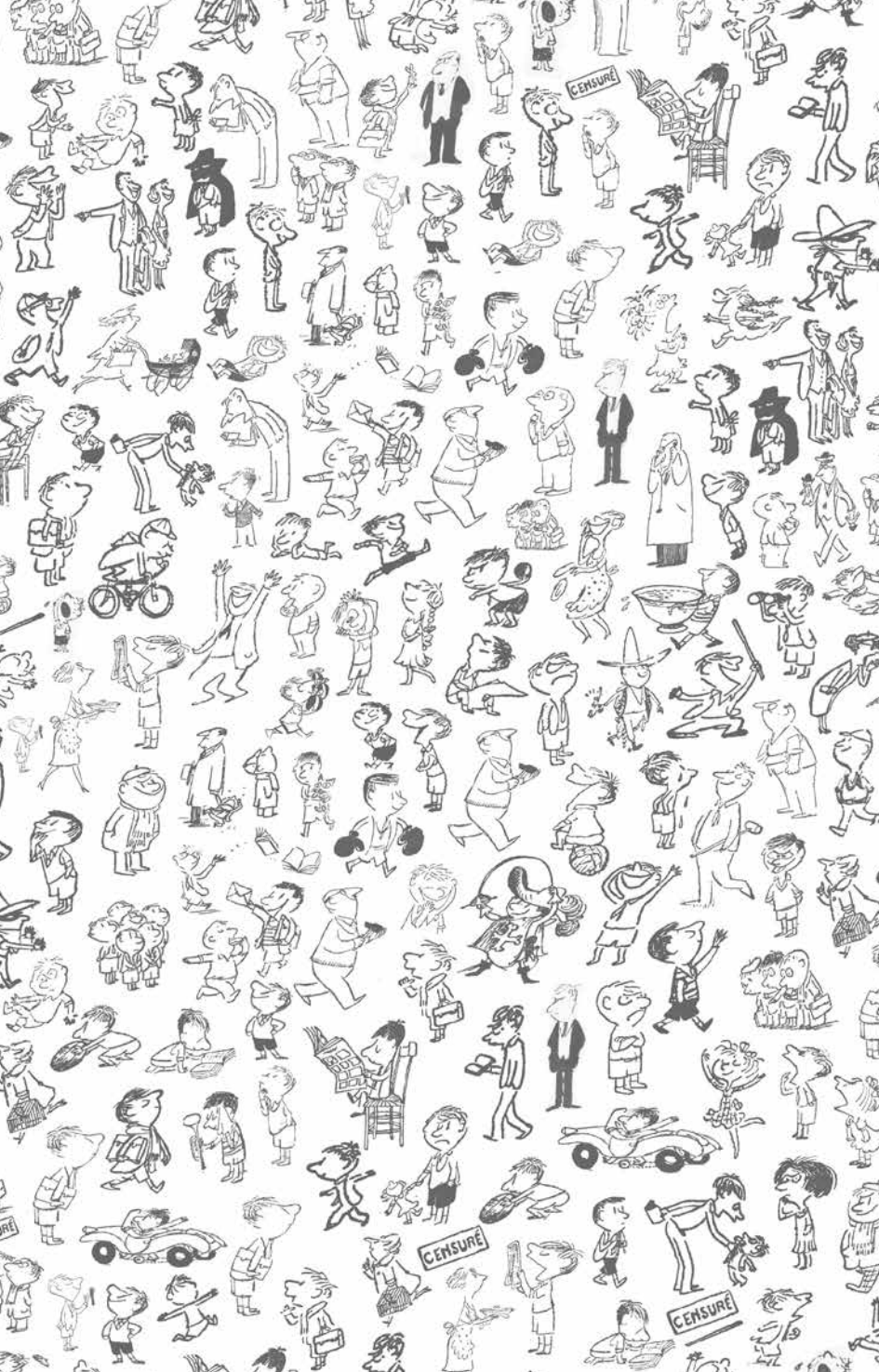
Babamın İşyeri	85
Babalarımız Arkadaş Oluyor	92
Çıtır ile Pıtır.....	99
Alo!	107
Sinema	114
Babamın Doğum Günü.....	120
Müthiş Bir Fıkra.....	127
Babam Can Çekişiyor.....	134

BÖLÜM III

Tatile Çıkıyoruz.....	145
Trende!	152
İspanya Yolculuğu	159
Bulmaca	166
Kızılderili İşaretleri	172
Doğanın Harikaları.....	180
Yalnız Kalıyorum!	188
Gümüş'ün Yolculuğu	197

BÖLÜM IV

Çikolatalı ve Çilekli	207
Greyfurt	214
Restorana Gittik.....	222
Sürpriz!.....	229
Hayvanat Bahçesi.....	236
Naz.....	245
Ödül	253
Babam Acayip Semiriyor.....	261
Büyükler Gibi	271
İleride Ne Yapacağız?	277
Küçük Adam	285
Diş.....	293
Hepsi Yalan!.....	300
Kayınbiraderler.....	308
Küfür	316
Yaşasın! Yılbaşı Geliyor!	323

Gilberte Goscinnny'ye

Yeni Diziye Önsöz

Jean-Jacques Sempé'yle ne zaman tanıştığımı anımsamıyorum, kendimi bildim bileli tanıyorum onu. Küçük bir kız çocuğuydum o zamanlar, ama babamınkilere karışan kahkahaları hâlâ kulaklarımdadır. Bu durumda, *Jean-Jacques Sempé*'nin *Küçük Pıtırıcık*'la şöyle bir ortak yönü olduğunu kesinlikle söyleyebilirim: İkisi de çocukluğumun bir parçasını oluşturuyorlar.

Ellili yılların ortalarında başlayan serüvenlerini Sempé şöyle anlatıyor:

“Günün birinde, Birleşik Devletler'den gelen *René Goscinny* ile tanıştım. Hemen arkadaş olduk.”

“Arkadaş,” birlikte yaratacakları evrenin kilit sözcüğü buydu işte.

1959 ve 1965 yılları arasında, babamla *Sempé* “Sud-Ouest Dimanche” gazetesi için her hafta bir öykü yazıp çizdiler. Bunların birçoğu kitaplaştırılarak yayımlandı.

Küçük Pıtırıcık’ın serüvenlerini yazıp resimlemek için ikisi de kendi çocukluk anılarını paylaştılar. Buenos Aires’te ya da Bordeaux’da yaşanmış olsun, bu anıların ortak bir dokusu vardır.

Babam bana kendi çocukluğunu anlatacak kadar uzun yaşamadı; ölümü benim çocukluğumu örseledi.

5 Kasım 1977’de, *Pıtırıcık*, *Dırđır*, *Dalgacı*, *Karagöz* ve öbürleri, şöyle bir dönüp bulutlara baktılar. Kâğıt üzerindeki kişilikler, bir yaratıcının asla ölmediğini çok iyi bilirler.

Bu evrene karşı sonsuz bir şefkat duyuyorum, tutkuyla bağlandığımız insanların çocukluğuna duyduğunuz türden bir şefkat bu. Ben de bu iki büyücünün kaleminden yayılan mizahın tadına çıkararak hayallere dalıyorum.

Babamın ölümünden sonra, *Sempé* sadık dostumuz olarak kaldı. Annemle birbirlerini çok severlerdi, onunla yediğimiz akşam yemeklerinde, anılarda kalmış bir kahkahayı canlandırırçasına güldüklerini anımsarım.

Ancak *Küçük Pıtırıcık*’ın öykülerinin tamamı yayımlanmamıştı. Annem Gilberte Gosciny’nin bir tasarısı vardı oysa: Çok sevdiği bu ufaklığın yayımlanmamış öykülerini gün ışığına çıkararak, okurlara, *Küçük Pıtırıcık* ve arkadaşlarıyla yeniden buluşma şansı vermeyi çok

istiyordu. Ama bir kez daha, yaşam kendi yolunu çizdi, bir başka gülümseme yansıdı bulutlara: Annemin ömrü bu fikri gerçekleştirmeye yetmedi.

Sempé'yle Paris'te bir restoranda buluştuk. Ona babamın metinleriyle kendi çizimlerinin de yer aldığı ilk taslakları gösterdim. Kendi çizgilerini kırk yılın ardından incelerken yeniden görür gibiyim onu: Gülümsüyordu (ama ne gülümseme!). Sonrasında da projeme hiç duraksamadan coşkuyla destek verdi.

Şimdi onunla birlikte *Küçük Pıtırıcık*'ı iki elinden tutup yeniden okula götürüyoruz.

Çok uzun bir tatilin ardından, hepimizin yakından tanıdığı bu küçük okul çocuğu hiç değişmedi. Yüze yakın öykü ve birkaç yüz kadar resim bize yine ondan söz ediyor işte; ondan ve arkadaşlarından: *Çarpım*, *Lüplüp*, *Sırım*, *Toraman*, *Dalgacı*, *Dırdır*, *Tıngur*, hepsi bizi bekliyorlar. Bir de Gümüş var tabii ki. Gümüş'ünbu derlemede ayrıcalıklı bir yeri var. *Pıtırıcık*'ın arkadaşları arasında babası en zengin olan arkadaşı *Gümüş*'tü, anımsarsanız *Pıtırıcık* ilk kez onun evine davet ediliyor: "Böbrek biçiminde bir havuzları, restoran büyüklüğünde bir salonları var," diye anlatıyor bu evi.

Lüplüp'ü de unutmayalım. Her dakika tıkınan, *Pıtırıcık*'ın en yakın arkadaşı olan şu tombik oğlanı.

"Bizim evde, yılbaşı yemeğinde anneannem, yani benim annemin annesi, bir de teyzem, bir de amcam olacak," dedim ona.

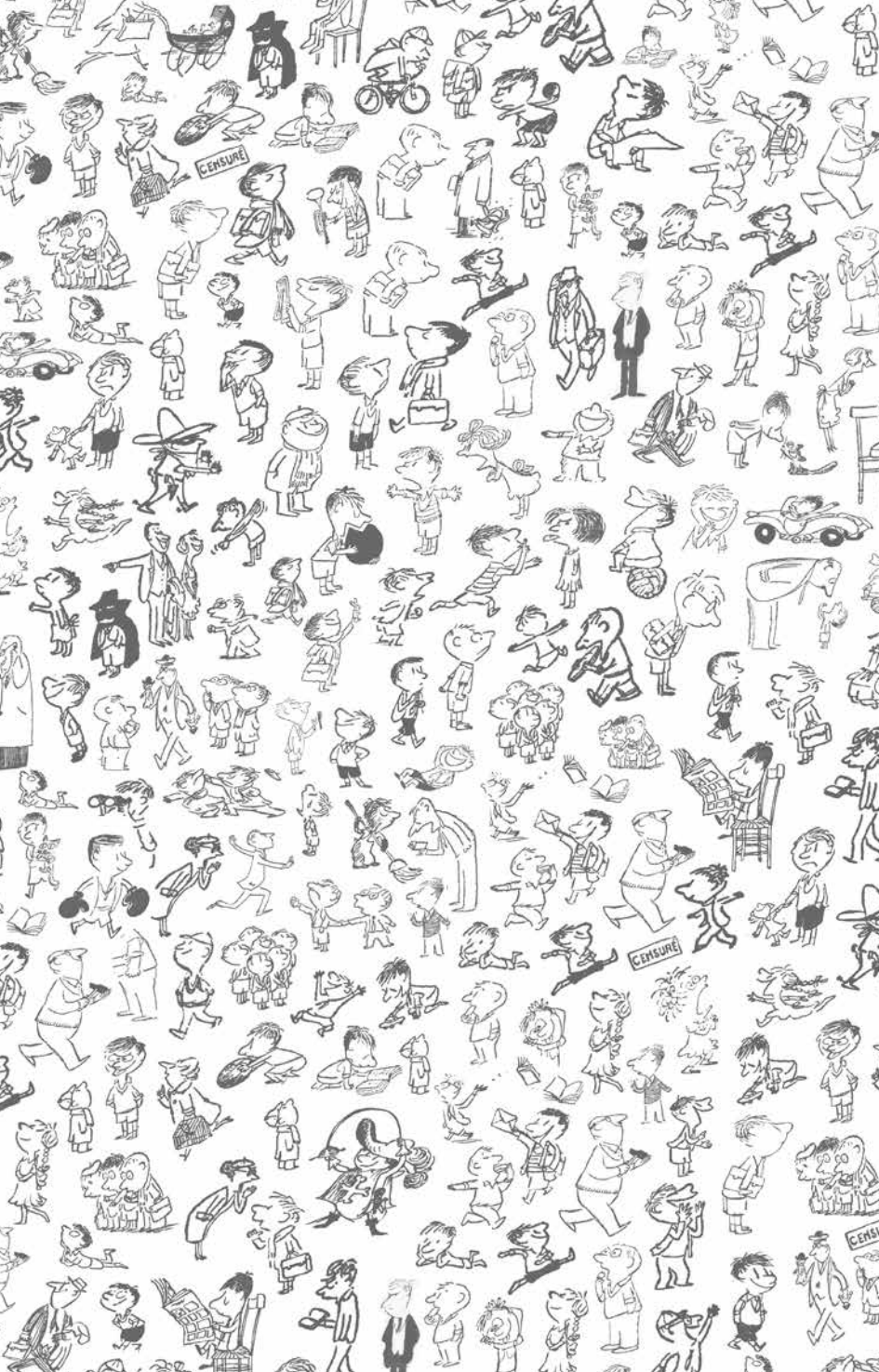
"Bizim evde, fırında hindiyle çikolatalı pasta olacak," dedi Lüplüp.

Benim de küçük bir oğlumla bir kızım var. Bu gizli hazineleri yayımlama zamanının geldiğini düşünmem için kesinlikle iyi bir neden daha. Onlara büyükbabalarından söz etmenin daha iyi bir yolu olabilir mi?

Böylesi kişisel nedenlerin dışında, yayımlanmamış bu öyküleri gün ışığına çıkarmanın çok doğal olduğunu düşündüm. Bu öyküler, hem okumanın zevkini *Küçük Pıtırıcık* sayesinde keşfetmiş olanlara hem de okul yolunu yeni tutmuş olanlara sesleniyor.

Bu yapıtın gücü, hem çocuklara hem de yetişkinlere seslenmesinde yatıyor. Çocuklar kendilerini bulacak, yetişkinlerse kendilerini anımsayacaklar.

Anne Gosciny

BÖLÜM I
Sınıf Birincisiyim

Sınıf Birincisiyim
Kroke
Küçük Can
Odamı Topluyorum
Koca Fil
Dürüstlük Örneği
İlaç
Aalışveriş Yapıyoruz

Sınıf Birincisiyim

Dün sınıf birincisi oldum. Valla!

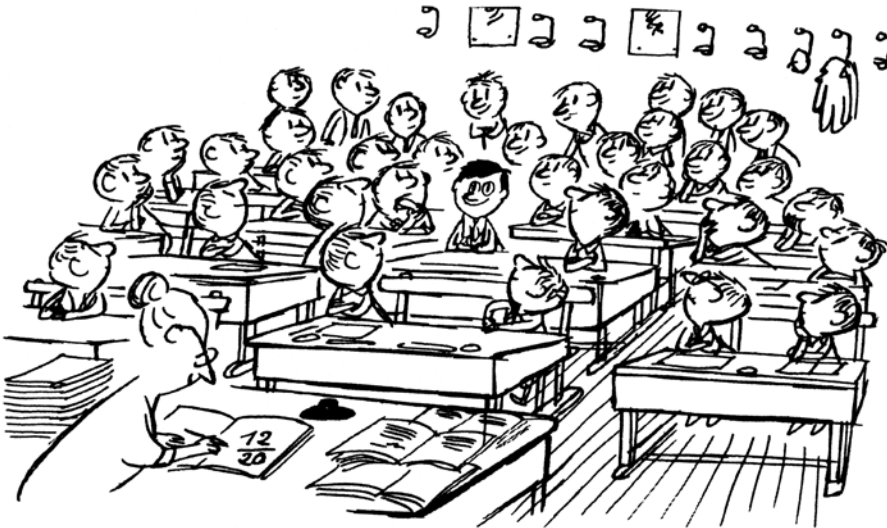
Öğretmen bir metin okudu, biz de yazdık. Ben tam yedi yazım yanlış yaptım. Benim arkamdan gelen Çarpım ikinci oldu, tam yedi buçuk yanlış yaptı, “a” harflerinin üstündeki şapkalar yarım puan değerinde, Çarpım da “dükkân”ın üstüne şapka koymak gerekirken koymamış işte.

Çarpım sınıfın birincisi, öğretmenin de kuzusu olduğundan, benim yazım dersinde birinci olmam hiç mi hiç hoşuna gitmedi. Öğretmene bunun haksızlık olduğunu, aslında şapkayı koyacağını ama rahatsız edildiğini söyledi. Öğretmen de ona susmasını söyleyince Çarpım ne mi yaptı? Zırlamaya başladı, gidip babasına şikâyette bulunacağını, babasının da gelip müdüre şikâyette bulunacağını, kimsenin onu sevmediğini, bunun korkunç bir şey olduğunu söyledi. Öğretmen ona tek ayak üstünde bekleme cezası vereceğini söyleyince de hastalandı.

Sınav kâğıdım elimde okuldan çıktım, öğretmen üstüne kırmızı mürekkeple aynen şöyle yazmıştı: “Pıtırcık yazım dersinde sınıf birincisi oldu. Pekiyi.”

Arkadaşlar her zaman olduğu gibi fırının vitrinine bakmak ve çikolata almak için onlara katılmamı istiyorlardı, ama ben dedim ki, hemen eve dönmem gerekiyor, dedim.

“İyi valla,” dedi Lüplüp, kendisi arkadaşlarımdan biridir. “Sınavda birinci oldun diye artık bizimle oynamayacak mısın?” Sınavda yirmi sekiz buçuk yanlış yapan Lüplüp’e dönüp cevap bile vermedim. Sonracıma eve kadar koştum.

“Sınıf birincisiyim!” diye haykırdım eve girerken.

Annem sınav kâğıdımı görünce öptü beni, benimle acayip gurur duyduğunu, babamın da çok memnun olacağını söyledi.

“Akşam yemeğinde çikolatalı pasta yiyebilecek miyim?” diye sordum.

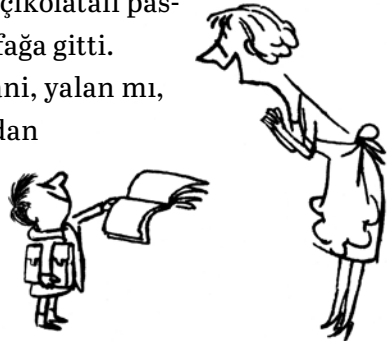
“Bu akşam mı?” dedi annem. “Ama böceğim buna zamanım yok ki, hem sonra babanın gömleklerini ütüle-mem gerekiyor.”

“Yazımı acayip zor sözcükler vardı, hem sonra öğret-men beni herkesin önünde kutladı,” dedim.

Annem bana baktı, içini çekip şöyle dedi:

“Tamam, tatlım, ödül olarak çikolatalı pas-tanı alacaksın.” Sonracıma mutfağa gitti.

Ödülümü isterim tabii. Ne yani, yalan mı, iyi valla! Babam evin kapısından girdiğinde, elimde sınav kâğıdımla yanına koşturdum.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK